

CONJUGAISON

Répondre

Apprendre

Partir

Conduire

Časová sousednost

2. Sousednost časů

Elle a dit qu'elle ne voulait pas changer.	Řekla, že nechce přestupovat.
Je ne savais pas qu'il n'aurait pas le temps.	Nevěděl jsem, že nebude mít čas.
Il a dit qu'il avait déjà pris un billet de seconde.	Řekl, že už si koupil jízdenku druhé třídy.

Je-li sloveso hlavní věty v jakémkoliv minulém čase, klade se ve vedlejší větě předmětné

místo českého

přítomného času	→	imperfektum
budoucího času	→	podmiňovací způsob
minulého času	→	předminulý čas

Musíme si dobře uvědomit tento rozdíl mezi češtinou a francouzštinou: v češtině jsou ve větě vedlejší vždy stejné časy, bez ohledu na to, zda je v hlavní větě čas přítomný nebo minulý.

Srovnajte:

Il dit qu'elle	sera est a été	chez elle.	Říká,	že	bude je byla	doma.
Il a dit qu'elle	serait était avait été	chez elle.	Řekl,			

Čeština je tedy v tomto případě jednodušší; proto je zprvu třeba velmi pozorně dbát na dodržování pravidla o souslednosti časů, a to i při překládání do češtiny, kdy může nepozorností dojít k značným významovým posunům. Přeložíme-li větu: **Paul lui a téléphoné qu'il a t t e n d a i t devant la faculté.** - Telefonoval, že čekal ..., měníme podstatně informaci, protože v té době, kdy Pavel telefonoval, sděloval, že čeká (ještě neodešel)!